

17

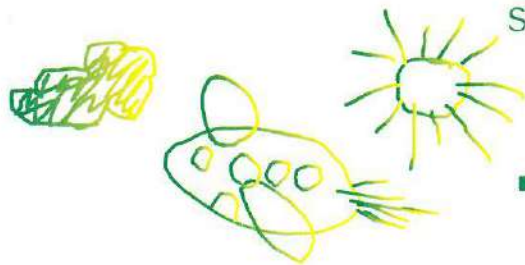

Kazalo

Uvodnik.....	3
Naj voščilnica.....	4
Bili smo nagrajeni.....	5
Iskrice.....	5
Otroci ustvarjajo.....	6
Izdelovanje papirnatih rož.....	7
Otroci ustvarjajo.....	8
Projekt živimo zdravo.....	9
11. zimske igre Specialne olimpiade Slovenije.....	10
3. državne igre MATP.....	11
Velik uspeh naših športnikov.....	14
Pokljuka 2005.....	16
Veseli december.....	18
Počitnice.....	19
Žabja svatba.....	20
Refleksija zimskega športnega dne.....	21
Modri medvedek na obisku.....	22
Iskrice.....	23
Zapojmo zaigrajmo.....	24
Na kulturni praznik.....	26

Anton Martin Slomšek:

“ČE HOČEŠ DRUGE VNETI, MORAŠ SAM GORETI,
MRTVO OGLJE SE NE VŽGE!”

Za vse čase živa misel velikega duhovnega očeta slovenskega naroda naj bo popotnica letošnjemu glasilu Stopinjice. Vsakomur, ki se je zavestno podal v izbrano in izpolnjujoče poslanstvo, se v poklicnem razvoju pogosto utrjuje spoznanje velike moči skupnega »ogrevanja« za uresničenje zahtevnih načrtov. Svojo pozitivno energijo znajo deliti in obnavljati tako, da ne »izgorijo«

Prihodnost je v ljudeh, ki hitro prepoznajo naloge v delovni skupini in svojo vlogo v njej. Dovolj imajo samozavesti in moči, da vanjo verjamejo. S svojim žarom lahko ogrejejo tudi previdnejše sodelavce, ki za pridružitve skupnemu podjetju potrebujejo nekoliko več časa. S prepričljivo držo morejo pritegniti tudi bolj obotavljive, ki so nagnjeni k vnaprejšnjemu zavračanju vsake spremembe.

Težko njim, ki svoje delo sprejemajo le zaradi spleta naključij. Vsaka, za večino zanemarljiva težava je zanje težko breme. Le- to pogosto postaja opravičilo za nesodelovanje, neupoštevanje delovnih dogovorov, umikanje v skupinice »enakočutečih«. Vnesti v tako skupino svetlobo in žar je nezavidljiva naloga!

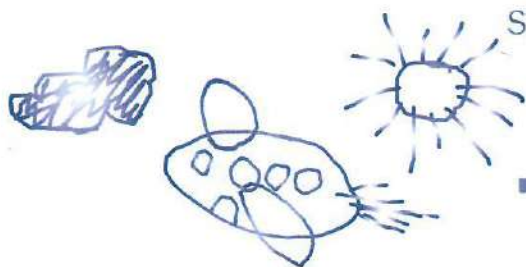
Odločno je zavrnjena, ker neizogibno terja presojo samozaverovanosti in osebnih pričakovanj.

Na tej poti ni prijetno niti koristno vztrajati predolgo. Modro je prisluhniti svojemu notranjemu klicu. Ko se oglasi z vso močjo, je čas za spremembo. Načelna in pogumna je odločitev slediti svojemu spoznanju - predvsem v svoje dobro in v prid uporabnikom, ki potrebujejo kakovostno in etično neoporečno strokovno pomoč.

NAPREJ, NAPREJ POJDI POPOTNIK !

Irena Artank

NAJ VOŠČILNICA 2005

Bil je december. Predpraznično vzdušje. V oddelkih učnih delavnic smo pridno delali. Izdelovali smo novejte voščilnice. V Novem tedniku smo zasledili prispevek o natečaju za Naj voščilnico 2005. Odločili smo se (letos prvič), da tudi sami pošljemo nekaj voščilnic izdelanih v različnih tehnikah, prevladovale pa so voščilnice iz ročno izdelanega papirja.

Petčlanska komisija (Jože Žlavs, Tatjana Cmok, Polona Kovač Weber, Tatjana Cvirn in Gregor Katič) je imela zares težko delo. Pregledala je kar 295 prazničnih voščilnic, ki so bile poslane v 52 pošilkah. Sodelovalo je veliko posameznikov, šol in vrtcev, nekaj družin, prvič pa so se odzvali tudi predstavniki domov starejših in celo gasilske organizacije.

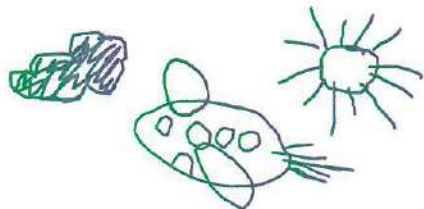

Med zavodi smo prvo mesto osvojili mi, Zavod za usposabljanje in varstvo Dobrna. Tudi prva nagrada pokrovitelja natečaja Prometej ART Hobby PE Celje je bila dodeljena nam. Veseli smo tega in ponosni smo na to. Ideje za voščilnice so rezultat timskega dela zaposlenih, sama izdelava pa je prilagojena zmožnostim varovancev, ki s svojo ustvarjalnostjo dajo posebnost vsaki voščilnici.

Zaključek akcije Novega tednika Voščilnice 2005, s podelitvijo priznanj, so v sodelovanju z občino Vojnik in z županom Benom Podergajsom ter njegovimi sodelavci odlično pripravili na kmečkem turizmu, v Poholetovi zidanici v Konjskem nad Vojnikom.

Za varovance OUD A in OUD B,
Andreja Čerenak

Bili smo nagrajeni

Lepega majskega dopoldneva smo se odpeljali polni pričakovanj v Planet TUŠ. Z otroci iz vse regije smo se zbrali v kinodvorani. Prisluhnilni smo glasbenim nastopom ter si ogledali plesne predstave. Sledil je veliki trenutek.

Prejeli smo priznanje za osvojeno 1. mesto v izvajanju programa zobne nege. Tudi od sponzorjev smo prejeli priznanje.

Sledil je ogled filma, med katerim smo veselo zobali pokovke, glodali jabolka in vse skupaj poplaknili z vodo.

Bilo je lepo.

Lidija Hrnčič - Tominšek

Izkrice iz Zavoda za usposabljanje in varstvo Dobrna

Besede, besede... V Sloveniji govorimo slovensko! Tako pogosto pa čisto spontano prevzemamo tujke, da sploh ne iščemo njihovega slovenskega pomena. Nekateri izrazi so domači tudi našim varovancem, bolj ko so nenavadni, raje jih imajo. Toda mi jih razumemo... Tako so nam povedali:

Varovanka J.: »Bojana, jaz imam pa tuberkulozo.«
Bojana: »Ne, najbrž si imela virozo. Kar k zdravnici stopi, da ti pove, da si že zdrava.«

TUDI PRI NAS IMAMO ZDRAVNIKA

Varovanka V. se pohvali: »Jutri pa imam antropeda.« (misli ortopeda)

Varovanec J. spremlja delo hišnikov in poroča: »Branko je šel kombi kastrirat.« (registrirat)

Tema: Metulj
 Avtor: Jasmina Tituš
 Tehnika: akvarel, pastel

Tema: Žaba in muha
 Avtor: Nina Majcenovič
 Tehnika: akvarel, pastel

Tema: Pravišeno bitje
 Avtor: Aljaž Podjed
 Tehnika: flomaster

Tema: Letalo
 Avtor: Nina Pristnaker
 Tehnika: akvarel, pastel

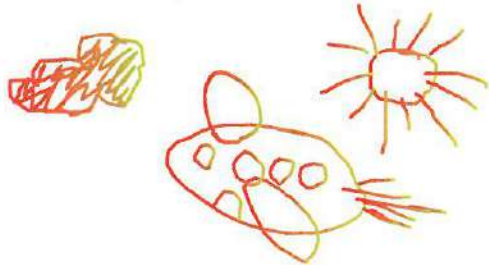

Tema: Srce
 Avtor: Maja Golob
 Tehnika: akvarel, flomaster

Tema: Mesto
 Avtor: Tena Lavrič
 Tehnika: pastel

Izdelovanje papirnatih rož

V sredo, 23. marca smo bili povabljeni na delavnico izdelovanja rož iz papirja. Tadej, Jernej in Nina so bili radovedni, kaj bomo počeli, zato smo se podali na podstrešje k drugi skupini. Ko smo prišli v razred, so že sedeli za mizami in pozdravila nas je gostujoča gospa. Jernej se je prvi predstavil, nato še Tadej in tudi Nina je gospe Darji stisnila roko in ji povedala, kako ji je ime.

Nasmejana gospa Darja nas je povabila, naj sedemo, da bomo naredili rože iz papirja za mamice, saj se je bližal materinski dan. Vsi trije so se usedli, ostali pa so nas gledali malo postrani in so vprašali likovnika Silva, ali nam je on dovolil priti k njim. No, ta začetna zadrega je hitro minila predvsem zato, ker je gospa Darja razdelila material. Na mizo je vsak dobil veliko slamico, trak rumenega krep papirja in ostale pripomočke, kot so škarje in lepilni trak. Gospa Darja je pokazala, kako se krep papir navije okoli enega konca slamice. Najprej je pokazala Tadeju, ki je potreboval malo pomoči gospe Darje, da je opravil nalogo. Ko se je gospa Darja posvetila Tadeju, so ostali otroci radovedno opazovali.

Jernej si je med tem ogledal, v kak razred smo bili povabljeni. Nini sem pomagala sama, čeprav sem tudi jaz imela težave, saj si pri izdelavi rožice iz krep papirja potreboval veliko mero natančnosti in potrpežljivosti. Ostalim iz večje skupine je pomagal likovnik Silvo. Med delom je prišel tudi Matej, ki se je novice, da dobimo obisk, razveselil. Na mojo pobudo, da bi bil velika pomoč, saj je tehnika zelo zahtevna, je prišel v razred. Likovnik Silvo ga je zadolžil, da postane njegov osebni pomočnik, in Matej je potem ostal v razredu. Ob večji pomoči likovnika Silvota, gospe Darje in mene so otroci izdelali rožice iz papirja, čeprav so bile tako nežne, da

»listje« ob

jim je najmanjšem pihu »vetra« odpadlo. Kljub temu, da je ura hitro minila smo vsi čutili prijetno utrujenost, saj so otroci ob pomoči izdelali veliko lepih rož kljub temu, da je tehnika zahtevala veliko natančnosti in dobršno mero potrpežljivosti.

Tatjana Lavrinc, OVI A

OTROCI USTVARJAJO

Tema: Pomladno prebujanje
Avtor: Polona Janjič
Tehnika: akvarel, kolaž

Tema: Pomladno prebujanje
Avtor: Dušan Kolar
Tehnika: akvarel, kolaž

Tema: Sončnice
Avtor: Maja Goleš
Tehnika: pastel

Tema: Pomladno prebujanje
Avtor: Maja Hribšek
Tehnika: akvarel, pastel

Tema: Moj z brado
Avtor: Nina Majcenovič
Tehnika: pastel

Tema: Sončnice
Avtor: Jani Robnik
Tehnika: pastel, akvarel

Tema: Gozd
Avtor: Matej Stinač, Nino Pratscher
Tehnika: linorez 3/2

USTVARJAMO Z

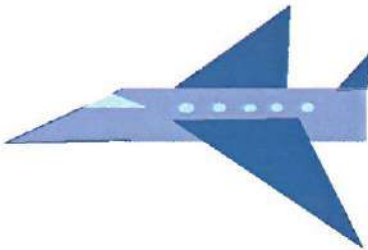
Tema: HIŠA
Narisal: Rok Prašnikar
Program: Microsoft Paint 5.1

Tema: Mož s klobukom
Narisal: Tadej Perc
Program: Microsoft Paint 5.1

Narisal sem avtomobil znamke Mercedes, tip coupe 2000. Je bele barve, ima zatemnjena stekla in stabilizator za boljšo lego na cestišču. Ima spuščeno podvozje in športno, aerodinamično prednjo masko za zmanjšan zračni upor. Avtomobil sem sestavil s pomočjo računalniškega programa Pimp My Ride, ki se nahaja na spletni Strani - http://www.mtv.com/onair/pimp_my_ride/game/play/.

Tema: Letalo
Narisal: Matej Strnad
Program: Microsoft Paint 5.1

PROJEKT »ŽIVIMO ZDRAVO«

Občina Dobrna se je v novembru lotila velike akcije s ciljem izboljšati zdravje prebivalstva, projekta z geslom »Živimo zdravo«. Vključile so se vse strukture lokalne skupnosti z nešteti aktivnostmi.

Tudi v naši ustanovi smo poskušali kar čimbolj sodelovati. Varovance smo vključevali na pohode sprehode, ki jih je organizirala lokalna skupnost, naše medicinske sestre so opravljale meritve pritiska udeležencem delavnic projekta, sodelavke so na testih hoje predstavile in ponudile zeliščne čaje iz našega zeliščnega vrta, z varovanci smo izdelali piramido zdrave prehrane in zdrave krožnike, ki ima mesto v naši jedilnici in se z njo ter s plakatom aktivnosti predstavili ob zaključku projekta v Zdraviliškem domu na Dobrni.

Bojana Lipičnik

11. Zimske igre Specialne Olimpiade Slovenije

V okviru Specialne Olimpiade Slovenije potekajo vsako drugo leto zimske igre. Letošnje so bile že 11. in so bile v okviru VDC Tončke Hočevar iz Ljubljane organizirane na Pokljuki. Iz Zavoda Dobrna se je tekmovanja udeležilo 7 varovancev, ki so uspešno nastopili v različnih disciplinah.

Dosegli so naslednje rezultate:

- Rok Prašnikar - bronasta medalja v težjem veleslalomu
- Luka Čevnik - bronasta medalja v lažjem veleslalomu
- Gabi Lampret - srebrna medalja v teku na 100 metrov
- Matej Strnad - srebrna medalja v alpskem drsenju
- Aljaž Podjed - bronasta medalja v alpskem drsenju
- Mitja But - 4. mesto v krpljanju na 100 metrov
- Vida Flis - bronasta medalja v teku na 1000 metrov

Marjan Trontelj

TRENING NA ROGLI

V četrtek, 20. 1. 2005, smo odšli že drugič trenirati na Roglo. Ko smo se pripeljali na parkirišče, smo iz kombija vzeli mušičansko opremo in jo odnesli do planinske kočice. Šledilo je ogrevanje, nato pa trening na megi. Jas, sem treniral tek s krpljane. Čez kakšno uro in pol smo šli na malico, potem pa spet trenirati. V sobo sem prišel zelo utrujen. Upam, da bom na tekmovanju na Pokljuki dosegel dober rezultat.

Mitja But

3. DRŽAVNE IGRE MATP

Športniki oddelčnih skupin OVI A, OVI B, OVI D, OVI dnevni Celje so približno enkrat tedensko vključeni v prilagojene športne aktivnosti MATP (Motor Activities Training Program) za izboljšanje motoričnih spretnosti (stabilnost, lokomocija, spretnost rokovanja, samozavedanje (telesna samopodoba), zavedanje prostora in časa, emocionalne in socialne prilagodljivosti) ter motoričnih sposobnosti (hitrost, koordinacija, moč, ravnotežje, preciznost, gibljivost-fleksibilnost-elastičnost). Vadba MATP je načrtovana tako, da zajema vsa področja kot na primer mobilnost (dviganje glave, kotaljenje, hoja, vzpenjanje, plazenje skozi in preko ovir, premikanje s plazilnim vozičkom itd.) in ne nazadnje ročne spretnosti (prijemanje, spuščanje, metanje, ciljanje, ujemanje itd.). Poudarek ni na gibalni storilnosti, temveč predvsem na vzgoji z zaznavanjem in občutenjem s pomočjo gibanja.

Kot vodja MATP programa v celjsko-koroški regiji skrbim za koordinacijo, promocijo in popularizacijo MATP programa v celjsko-koroški regiji in aktivno sodelujem pri MATP treningih v okviru telovadbe oz. športnih treningov in pri vseh ostalih pripravah na MATP tekmovanja na lokalnem, regionalnem in državnem nivoju:

Glede na to, da MATP program specialne olimpiade ni namenjen le športu, ampak se že v načelih označuje za športne, socialne in kulturne aktivnosti, so ves čas v ospredju cilji, da se s to dejavnostjo funkcionalno izvaja osnovna rehabilitacija, ohranjajo splošne psihofizične sposobnosti in kreativno izrablja prosti čas uporabnikov-športnikov ZUV Dobrna. Ker v tem primeru vrednot ne predstavljajo le športni rezultati, ki veljajo v svetu športa »normalne populacije«, je način življenja, vadbe, treningov, socializacije in drugih pomembnih vidikov skrbi za uporabnike ZUV Dobrna toliko bolj pomemben.

Prednost MATP programa je v tem, da omogoča aktivno udeležbo lažje, težje in najtežje motenih varovancev, ki se ne morejo vključevati v redne oblike športnega programa Specialne Olimpiade Slovenije. Uporabnikom s kombiniranimi motnjami omogoča druženje z drugimi osebami s posebnimi potrebami in vključevanje ter integracijo v širše socialno okolje. Pri MATP urimo del motoričnih spretnosti, ki jih kasneje lahko uporabimo v določenih športnih panogah SOS, ali pa za vsakdanje življenje. MATP je primeren tudi za tiste uporabnike, ki zaradi ortopedskih razlogov in drugih akutnih zdravstvenih težav (operativni posegi, postoperativno obdobje, rehabilitacija itd.) v določenem obdobju ne morejo trenirati športnih panog SOS. MATP nudi primerne vzpodbude za prihodnje vključevanje in nadaljnjo pripravo v SOS, zato ga smiselno vključujem v telesno vzgojo, predvsem pri mlajših uporabnikih-športnikih.

S programom treninga motoričnih aktivnosti-MATP načrtno, strokovno in celostno vplivamo na mlade ali starejše generacije športnikov specialne olimpiade, na njihovo pozitivno doživljanje prilagojenih športnih aktivnosti in predvsem na zdrav, kreativen način preživljanja prostega časa in nenazadnje na boljšo kvaliteto življenja. Dejstvo je, da z MATP vplivamo na motorično učenje športnice/športnika in posledični razvoj tako finih kot grobih motoričnih spretnosti, dvigujemo nivo najrazličnejših gibalnih in funkcionalnih sposobnosti, na njeno/njegovo uveljavljanje v skupini športnikov in s skupino samo, spoznavanje osnovnih športnih pravil, spodbujanje

zdrave tekmovalnosti, spoštovanje športnega obnašanja, strpnosti in nenazadnje na načrtno razvijanje spretnosti za vključitev v širše socialno okolje. Da bi vse to lahko dosegli, pa potrebuje trener MATP aktivnosti potrebna teoretična in praktična didaktična znanja in izkušnje. Samo tako lahko pravilno načrtuje, izvaja, analizira in evalvira takšen program treninga

motoričnih aktivnosti-MATP in samo na ta način je lahko pri svojem delu maksimalno uspešen, učinkovit, kvaliteten, inovativen, kreativen in nenazadnje fleksibilen. Naš zavod je bil letos organizator 3. državnih iger specialne olimpiade-MATP, ki so bile 9. aprila v Celju. V celjski dvorani

Golovec se nas je srečalo in družilo krepko čez 400. Igre smo začeli s pozdravi predsednika Republike Slovenije dr. Janeza Drnovška, uvodnim nagovorom Irene Artank, direktorice našega zavoda ter nadaljevali s pozdravi častnega gosta Marjana Lačna, predsednika specialne olimpiade, Tineta Brecla, župana občine Dobrna ter Marka Zidanška, podžupana mestne občine Celje. Prav tako velja omeniti pomembni gostji, in sicer Tanjo Princes, koordinatorko za MATP pri SO in asist.mag. Tjašo Filipčič iz pedagoške fakultete v Ljubljani. Po svečanem dvigu zastave specialne olimpiade ter olimpijsk himni je sledila svečana zaprisega športnika

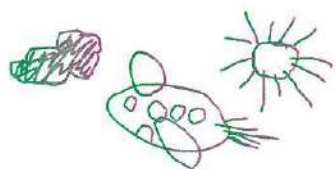

Jerneja Jakopiča. Igre je otvoril mag. Cveto Uršič, v.d. generalnega direktorja

direktorata za invalide pri Ministrstvu za delo družino in socialne zadeve. Vse naše športnice (Ana Točaj, Katja Potočin, Maja Hriberšek, Nina Majcenovič, Polona Janžič) in vsi naši športniki (Gorazd Bezenšek, Luka Lažeta, Miha Rendla, Mile Gavrič, Nejc Kragolnik, Sandi Jakopič, Vid Kožar Marcel) so se skupaj z mano, kot MATP-trenerjem, nekaj mesecev pridno pripravljali in utrjevali ter razvijali svoje spretnosti. V svoje treninge so vložili moč volje, ogromno vztrajnosti in poguma, zavestnega truda in npora in pri tem premagovali lastne slabosti in pomanjkljivosti, kot so lenoba, šibkost volje, strah pred neuspehom, nepripravljenost na sodelovanje, neodločnost in podobno. Toda brez tveganja ni dosežkov. Rečeno je, da lenoba na začetku zglada zelo sladka, toda

na koncu obrodi grenke plodove. Zavesten napor in trud pa sta na začetku grenka, toda na koncu so njihovi plodovi sladki. Njihovi naporji so bili poplačani! In prav vsak, ki je dobil bitko proti lenobi, je bil zmagovalec-heroj. In ta dobljena bitka proti lastni lenobi jim je dala zaupanje vase, samospoštovanje, samopotrditev, samozavest in predvsem moč in pogum za nove športne podvige in nove dosežke v življenju.

Na sam dan tekmovanja je našo ekipo športnic in športnikov prevzela strokovna sodelavka Martina

Kač, saj sem sam nastopal v vlogi vodje tekmovanja. Na pomoč našim športnikom, pa so priskočile sodelavke: Anita Požin, Ana Jakob, Branka Hiršelj, Biljana Kompan in Maja Borovnik. Nastopil je namreč trenutek, ko so se lahko športniki pomerili, ko so lahko tekmovali, se potrdili in izkazali, ko so lahko delili ponos s starši, prijatelji, spremljevalci in nenazadnje s trenerjem ter bili okronani s priznanji in medaljami, ki so jim jih podelili naši svetovno priznani športniki: Urška Žolnir, Vid Kavtičnik, Primož Kozmus. Za zabavni del prireditve, pa so poskrbeli Modrijani. Pomembni, pa so bili tudi vsi naši demonstratorji na 13. tekmovalnih postajah

(Jernej Jakopič, Srečko Lokovšek, Tadej Perc, Rok Prašnikar, Maja Goleš, Gabi Lampret, Vida Flis, Franci Koprivc, Tina Lavrič, Janez Močenič, Aljaž Podjed, Matej Strnad in Mitja But). Nekateri med njimi (Vida, Rok, Janez, Mitja, Aljaž) so skupaj s plesno mentorico Mileno Oprčkal nastopili že v otvoritvenem delu s koreografijo na skladbo Ubila si del mene. Poželi so dolg aplavz in povzročili navdušenje in evforijo cele dvorane. Dejstvo je, da je organiziranje državnih iger specialne olimpiade-MATP, obsežen logistični, finančni, medijski in nenazadnje organizacijski podvig. Takšnega

podviga ne bi zmogli brez sodelovanja in brez pomoči večine sodelavk in sodelavcev našega zavoda, ljudi dobre volje, sponzorjev, donatorjev in številnih volonterjev ter drugih prijateljev MATP-ja. Na

tem mestu bi se rad zahvalil prav vsem za vaše sodelovanje, za vaš dragocen čas, razumevanje, nesebično pomoč, velikodušnost in požrtvovalnost ter za vaš neprecenljiv prispevek pri zahtevni organizaciji in realizaciji 3. državnih iger specialne olimpiade - MATP. Vsem iskrena hvala! Tako smo dokazali, da znamo sodelovati, se povezovati, usklajevati, dopolnjevati in si pomagati ter nenazadnje, da je v slogi moč! Na ta način pa smo našim športnicam in športnikom omogočili, da so se vrnili s 3. državnih iger specialne olimpiade-MATP zadovoljni in radostni in jim hkrati pomagali sooblikovati pozitiven odnos do športa in zdravega načina življenja.

Asist. mag. Tine Kovačič

Velik uspeh naših športnikov na atletskem mitingu Specialne olimpiade Slovenije

V petek, 3. junija 2005, je bil v Mariboru VIII. atletski miting, ki ga je organizirala OŠ Gustava Šiliha. Miting je bil letošnji največji športni dogodek v okviru Specialne olimpiade, saj se ga je udeležilo kar **39 ekip** s skupno **272 tekmovalci in 84 spremljevalci**, kar je rekordna udeležba. Ob takšni udeležbi tekmovalcev je bila tudi konkurenca mnogo močnejša kot npr. na državnih igrah.

Dobro organizacijo, izredno tekmovalno vzdušje in ugodne vremenske razmere so dobro izkoristili naši tekmovalci in **dosegli resnično odlične uspehe**.

Gabi Lampret **zlata medalja** v teku na 50 metrov v drugi skupini z osebnim rekordom 10.1 sekunde

Matej Strnad - najboljši v Sloveniji v teku na 50 metrov z osebnim rekordom 8,00 sekunde in s tem **zlata medalja** v prvi skupini

Rok Prašnikar - tretji v paradni disciplini mitinga, to je v teku na 100 metrov z novim osebnim rekordom 12,6 sekunde in s tem **bronasta medalja**

Luka Čevnik najboljši v Sloveniji v teku na 200 metrov z novim osebnim rekordom 28,3 sekunde in s tem **zlata medalja**

Aljaž Podjed - tekmoval je v prvi jakostni skupini v skoku v daljavo z mesta in svoj osebni rekord popravil na 180 cm. Dosegel je **4. mesto**.

Vida Flis - ponovila je uspeh zadnjega mitinga in obranila prvo mesto v Sloveniji v metu žogice in s tem **zlato medaljo**

Janez Močenič - tekmoval je v drugi jakostni skupini v suvanju krogle in zasedel odlično 3. mesto in s tem **bronasto medaljo**. Uresničil je cilj zadnjih let, to je premagati Robija Ojsterška in tokrat mu je uspelo.

Štafeta - veliko smo stavili na štafeto (Rok, Luka, Matej in Aljaž) in tudi zelo dobro začeli tek. Prvi je tekel Rok in pritekel veliko prednost, nato je palico prevzel Luka, ki je prednost ohranil. Kot tretji je tekel Matej, ki naj bi predal Aljažu, vendar se je ob predaji popolnoma zmedel in štafetno palico »ponujal« kar vsem po vrsti. Izgubili smo dobre 3 sekunde in končali na **4. mestu**. Kljub temu je to **rekord štafete Zavoda**.

Iz rezultatov je razvidno, da je kar 5 tekmovalcev (Rok, Matej, Luka, Aljaž in Vida) tekmovalo v prvi jakostni skupini in da so kar trije osvojili prva mesta, kar se na dosedanjih tekmovanjih še ni zgodilo. Veliko pove tudi podatek, da smo v tekaških disciplinah od štirih (tek na 50, 100, 200 in 800 metrov) osvojili kar dve lovoriki in zasedli eno tretje mesto.

Po končanem tekmovanju nas je čakalo obilno kosilo in zabava na Snežnem stadionu pod Pohorjem. V Zavod smo se prijetno utrujeni in ponosni na doseženo, vrnili nekaj pred 18. uro.

Marjan Trontelj

POKLJUKA 2005

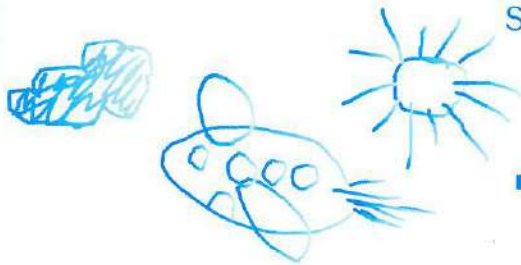
Tekmovanje na Pokljuki je bilo v torek 8. in v sredo 9. marca. V torek 8. marca smo ob petih zjutraj vstali, se oblekli v smučarske kombinezone, zajtrkovali in šli na Pokljuko, s seboj smo vzeli toaletne potrebščine. Kombi je vozil trener mag. Tine Kovačič, poleg njega pa je sedel Matej in trener Marjan Trontelj. Ko smo prispeli na Bled v hotel Astorio, smo se namestili v sobe in nato odšli na Pokljuko. Ko smo prispeli na Pokljuko, smo dobili sendviče, potem so bila predtekmovanja, nato kosilo in potem glasba in ples.

Nastopali so Atomik Harmonik, Davor Božič in Grega Bakovič. Na plesu in glasbi smo bili do večera, potem je bila večerja in nato smo odšli nazaj na Bled v hotel Astorio, nato smo šli na večerni sprehod in ogled Bleda. Hoteli smo iti v kavarno na kavo, na sok, na koka kolo, na vročo čokolado, pa je bilo vse zaprto, ker smo bili prepozni, nato smo kar v hotelski kavarni pili kavo, sok, kokakolo in vročo čokolado in šli spat ob enajstih.

Zjutraj smo se vstali ob pol sedmih, se oblekli v smučarske kombinezone in ob sedmih šli na zajtrk. Po zajtrku smo odšli na Pokljuko, smo dobili sendviče in nato so se začela tekmovanja, šlo je zares. V lažjem veleslalomu sem dosegel tretje mesto, Rok pa v težjem veleslalomu tudi tretje mesto.

Gabi je dosegla v nordijskem smučanju na 100 m drugo mesto, Vida v nordijskem smučanju na 1 km tretje mesto in Mitja v krpljanju na 100 m četrto mesto. Po tekmovanju je bilo podelitev medalj in kosilo, po kosilu pa smo se odpravili nazaj na Dobrno v zavod, prispeli smo ob pol šestih.

Luka Čevnik

NESELI DECEMBER 2004

V Zavodu za usposabljanje in varstvo Dobrna

Sprehodi
na Dobrna
in obiski lokalov
v večernem času

Ponedeljek,
6.12. ob 19. uri
obisk Miklavža

Sreda, 8.12. ob 10. uri
OBLIKOVANJE SNEŽENIH
MOŽ

Ogledi prazničnih mest:
Celje in Velenje

Nedelja, 19.12. ob 14.00 uri
Božično rajanje pred
zdraviliškim domom Term Dobrna

Krašenje novoletnih jelk
in izdelovanje čestitk

Sreda, 22.12. ob 17. uri igrica:
SNEŽENI MOŽ IŠČE SNEŽENO ŽENO

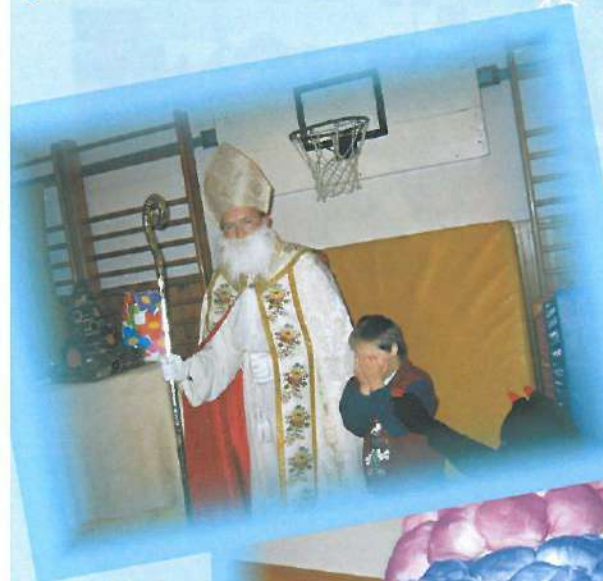
Četrtek, 23. 12.

ob 16. uri
ČAROVNIK ANDREJ

ob 16.30. uri
OBISK DEDKA MRAZA

ob 16.45 uri
Igrica v telovadnici ob zvokih
dua Nives in Branko

ob 18.30. uri
SVEČANA VEČERJA

PUSTNI OVI E

Zopet smo bili v pričakovanju pusta in potrebno se je bilo našemiti.

Mrzlično smo razmišljali: "Le v kaj bi se oblekli?" In zadnja ideja je bila: "Bomo pa PIKAPOLONICE!" In naša skupina je dobila 4 male in 1 veliko pikapolonico. Joj, kako smo bili lepi!

A kaj, ko so nam tipalke nagajale, da jih je velika pikapolonica kar naprej popravljala.

Razmazali smo si tudi rdeča lička, pa kaj potem- smo bili še bolj čedni.

V vsej svoji lepoti smo se nastavili pred objektiv fotoaparata in svojo dobro voljo delili tudi z ostalimi maškarami v zavodu.

Ksenija Doler OVI E

KAKO SMO PREŽIVELI POČITNICE

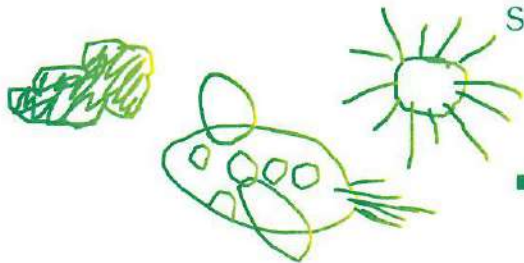
VSAKO LETO GREM NA MORJE V ŠIBENIK PELJEMO SE S ŠOLSKIM KOMBIJEM. NAJVEČKRAT GREŠTA Z NAMI IVAN BREZOVČEK IN VALENTINA PUKL.

NA MORJU SMO PET DNI. VEJE LEPO VREME, SE VSAK DA N KOPAMO, DVAKRAT PA SE PELJEMO Z LADJO. PROTI VEČERU SE SPREHAJAMO PO MESTU. TAM STA DVE KNJIGARNI. V ENI SEM LANI KUPIL KNJIGO.

LIPAM, DA BOM TUDI LETOS LAHKO ŠEL.

FRANCI KOPRIVČ

ŽABJA SVATBA

Zima se je dolgo vlekla. Komaj smo čakali prihod pomladi. Toplo vreme med prvomajskimi počitnicami nam je dalo upanje, da bo kmalu spet prireditev.

Kot že več let zapored smo želeli s posebnimi aktivnostmi pozdraviti prihod gospe Pomladi. Na hodniku smo vsak dan pogledovali na plakat, ki je vabil na ŽABJO SVATBO. A glej ga zlomka, vreme nas je kar dva tedna vleklo za nos.

Naučili smo se kvakati in regati, da bi to najraje čim prej pokazali. Iz programa smo razbrali, da bodo igrice nadvse zanimive. Najbolj nas je zanimalo kakšen žig bomo dobili ob prihodu na prireditev. Tudi hranjenje lačnih žabic,

nalivanje in prenašanje vode, da bodo lahko plavale so zanimive. Nekoliko težje nam je bilo spraviti žabice, da so skakale, a ni stvari, ki bi nekako ne uspela. Ko smo upali, da je delo že opravljeno smo morali kar temeljito prehoditi travnik, da smo našli svojo skrito žabo. Z zanimanjem smo si ogledali nastop naših prijateljev iz enote Celje.

Vsekakor je bila zanimiva malica, saj je bil vendar velik sendvič.

Toplo sonce pa je pomagalo, da smo se posladkali tudi s sladoledom.

Na koncu smo bili tako polni doživetij, da nismo mogli pojesti niti pol kosila. Komaj smo dočakali, da gremo malo počivat in urejati vtise.

OVI B z Lidijo

REFLEKSIJA ZIMSKEGA ŠPORTNEGA DNE

Ne vem zakaj, a vedno ko se v mislih vrnem k športnemu dnevu pri Treh kraljih, dobim asociacijo na svete tri kralje in božični čas. Zakaj je to čudno? Zato, ker je zdaj že pomlad v polnem razcvetu. Športni dan smo imeli v mesecu marcu. Z Vinkom sva dobila nalogo, da zabeleživa vtise. Vinko mi je že zdavnaj prinesel svoj osnutek, jaz pa...

Vendar, ko končno sedem in pričenem pisati, me preseneti moč refleksije, ki jo doživim. Zdi se mi, da čutim na koži toploto sončnih žarkov tistega res lepega dopoldneva. Dan, da lepši ne bi mogel biti. Kolikokrat se imaš možnost sankati v kratkih rokavih? Čisto nič hudega ni bilo, če so zato sani malo manj drsele. Že tako se je včasih bilo težko pravočasno ustaviti. Še posebno, če se kdo vrača nazaj na vrh sankiške proge tam, kjer je najmanj treba. Jani R. je doživel tesno srečanje. V

zadnjem hipu je zavpil "Pazi!", a je bilo prepozno. Razposajene najstnice, s katerimi smo si po naključju delili strmino tisti dopoldan, so bile z mislimi kdo ve kje in niso slišale Janijevega opozorila. Še sreča, da je njihove sani le oplazil od strani, čelni trk bi lahko bil mnogo bolj resen. Čez Janijev obraz pa se prikrade skrivnostni smehljaj. Le kaj mu je bilo bolj všeč punce ali tresk? Ali pa ga je zabavala misel: "Joj, kako so nerodne!"

Ampak športni dan se je pričel že zjutraj, pred zavodom.

Avtobus vendar ne pripelje vsak dan po nas. Po mojem ga je Dušan v mislih tisočkrat razstavil in sestavil. Njegov strokovni ogled od kolesa do kolesa ne more pomeniti nič drugega. Fantje iz delovne ponosno sodelujejo pri nalaganju tovora, na avtobusu pa skrbno "šparajo" sedeže za svoje "najljubše" tovarišice ali pa tudi tovariše. Jani M. me je zaskrbljeno pregledal: "Ne, tukaj bo sedel Silvo!" Bojana hodi po avtobusu gor in dol, preverja ali smo vzeli kape, rokavice....Ksenija se loti čokolade. Naju s Klavdijo vsi opazijo, ker imava enako smučarsko obleko. Mene bolj skrbi, da ji ne bi postalo med vožnjo slabo. Tudi Tatjana preverja, če imamo vrečke. Vendar prispemo na cilj brez zapletov. Jernej si je krajšal čas s petjem, Tomaž je pozorno gledal skozi okno, le Mateja se je nekajkrat oglasila... Ja, po uri in pol vožnje želje

po snegu in malo tudi po sendvičih, naraščajo. Pa kako diši čaj iz posode za "šice"!

Pod sankališčem, v izteku, stoji cerkva. Me to spominja na božič? S Tomažem sva se nekajkrat sprehodila okrog nje. Sanke ga niso pritegnile. Tudi skupina naših odraslih se je odpravila na daljši sprehod. Sonce, svež zrak in hoja po strmini gor in dol terjajo svoj davek. Pot nazaj je tiha, ali je sploh kdo na avtobusu? Tudi Polonco je že zdavnaj minila sveta jeza nad vdirajočim snegom, ki ga je bilo potrebno pregaziti na kratki poti iz parkirišča do sankališča.

Lepo je podoživeti trenutke, ko nam uspe pritegniti in razveseliti prav vse, tudi tiste NAŠE, ki so najbolj zahtevni, resni in zadržani.

Vinko Rovšnik, Brigita Kuder

Modri medvedek na obisku

Malo pred dvanajsto uro... Ga. Štefka naznani: »Prišel je medvedek, pridite vsi v telovadnico!« Seveda, saj medvedek res ne pride vsak dan na obisk, zato smo oddrveli v telovadnico. Pripravili smo blazine in klopi, nato pa smo se posedli in nestrpnno čakali. V telovadnico so počasi prihajali še ostali varovanci in njihovi vzgojitelji. Vedno kadar je prišel kdo v telovadnico, smo mislili, da je medvedek. Nato stopi v telovadnico gospodična, ki naznani, da je medvedek malo zaspal in ga bo potrebo priklicati. Povedala je, da je medvedku ime »Modri Medvedek« in da ga bomo s skupnimi močmi priklicali. Tako smo vsi klicali: »Modri Medvedek, modri medvedek!« Očitno smo ga le zbudili,

ker ko so se naslednjič odprla vrata, je prišel skozi vrata veeliik Modri Medvedek.

Tako je bil velik, da smo si ga morali najprej ogledati. Imel je velika črna ušesa, velike črne oči, kožuh je imel moder, šape so bile bele in okoli vratu je imel velik bel slinček. Povedali smo mu, da nas je njegov obisk presenetil. Tako nam je povedal, kje vse ga lahko vidimo. Povedal je, da je najpogosteje doma v Cicibanu, vidimo pa ga tudi v slikanicah in knjigah založbe Mladinska knjiga. Nato nam je zastavil uganko, ki jo je Janez spretno in hitro rešil. Modrega Medvedka je zanimalo ali zna kdo od nas kakšno uganko. Jernej se je prvi javil in Modremu Medvedku

zastavil dve tako težki uganki, da je potreboval kar nekaj časa, da je ugotovil rešitev.

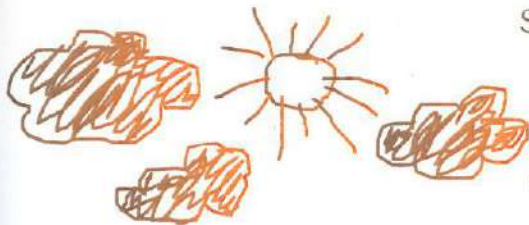
Vprašal nas je tudi, ali se znamo popraskati po nosu, ali najdemo svoja ušesa ali se znamo popraskati po trebuhu. In ne boste verjeli; Modri Medvedek nas je pohvalil, ker smo vse to napravili z odliko.

Zaupal nam je tudi, da zelo rad poje in zato smo vsi skupaj zapeli pesem: »Mi se imamo radi«. Nato nas je povabil, naj še z njim zaplešemo. Tako smo se naučili tudi ples in pesem Modrega Medvedka. Pesem gre takole: »En medvedek, dva medvedka, petdeset medvedov, le veselo, le poskočno, še v brlog sosedov.« Kako izgleda ples pa pridite pogledat in vsak vam bo z veseljem pokazal, kako se je Modri Medvedek vrtel v družbi malih in velikih kljub zimskemu spanju.

Tatjana Lavrinc

iskrice

Suzana je rekla, da je bil za malico jogurček.

V četrtek je bila zelo slabe volje. Na vprašanje, kdo jo je razjezil, je nekaj časa molčala, nato pa odgovorila: »Zavod Dobrna!«

Ko je pripovedovala o svoji bolezni, je vmes vprašala: »Kakšno vročino sem imela, mrzlo ali toplo?«

»Spet si prosila za kuli tisto gospodično, ki je bila na obisku,« pokara tovarišica Suzano. Suzana odgovori: »Saj bom nehala.«

»Kdaj pa?« je še radovedna tovarišica.

»Drugo šolsko leto,« odgovori na kratko.

Tako je nekoč pripovedovala: »Ob petkih popoldan, ko pridem domov, nimam malice. Imam pa poročila, ki jih lahko poslušam.«

Na enem od srečanj je rekla zagreto: »Celo uro bom pri tebi tovarišica, zato moram nekaj povedati!«

Tovarišica preizkuša Suzano, koliko pozna priimke naših otrok. Večino jih pozna, nekaterih se ne spomni, nekaj pa jih je spremenila: Rok je Šesler, Darko je Bezenček, Boštjan je Strobnik, Mateja je Mrzlikar, Gregor je Kolar, Gorazd pa se piše Gogi.

Suzana pravi, da so Eva, Barbara in Mateja naše tajničarke.

Po čelu ima male mozolje in nenehno sprašuje, zakaj jih ima.

Tovarišica začne razlagati o spremembah v telesu in omeni tudi hormone. Suzana takoj vpraša: »Ali to pomeni, da potem igraš harmoniko?«

»Ne, Suzana, to pomeni, da se razvijaš, odraščáš, postajaš ženska.«

Resno zaključí: »To pomeni, da bom postala teta ali pa gospa.«

Igor se uči brati imena krajev: Celje, Dobrna, Vojnik, Žalec. Pri ponavljanju pravilno prebere besedo »Celje«, pri besedi »Dobrna« se ustavi in glasno razmišlja: »Vem, da je kraj blizu Celja.«

Na vprašanje ZAKAJ IMAMO posamezne dele telesa Franci misli takole :

- Glavo imamo za božat.
- Nos imamo, da lahko živimo.
- Lase imamo za česat.
- Hrbet imamo, da se lahko stoji.
- Trebuh imamo, da lahko pijemo vodo.
- Kolena imamo za klečat.
- Komolce imamo za razgibavat.
- Prste imamo, da lahko migamo.

15. REPUBLIŠKA GLASBENA REVIIJA »ZAPOJMO, ZAIGRAJMO, ZAPLEŠIMO«

Letos je bila republiška glasbena revija »ZAPOJMO, ZAIGRAJMO, ZAPLEŠIMO«

20. aprila 2005 v Domžalah. Revija je bila letos prvič izpeljana v enem dnevu, vendar na dveh različnih lokacijah v Domžalah.

Pevski zbori in instrumentalne skupine so se predstavile v Kulturnem domu Franca Bernika, istočasno pa so se plesne skupine predstavile v Hali komunalnega centra. Pevski del revije je strokovno spremljal g. Karel Leskovec, strokovni spremljevalec za vokalno glasbo, plesni del pa ga. Saša Eminič, plesna učiteljica pri Zvezi plesnih vaditeljev, učiteljev in trenerjev Slovenije.

Na pevskem in instrumentalnem področju se je v Kulturnem domu Franca Bernika predstavilo 30 nastopajočih skupin, večinoma iz OŠ s prilagojenim programom iz različnih krajev Slovenije, na plesnem področju pa se je v Hali komunalnega centra predstavilo 19 nastopajočih plesnih skupin iz različnih zavodov, CUDV, VDC in OŠ s prilagojenim programom.

Tudi mi smo proti Domžalam krenili že zgodaj zjutraj, saj se je revija pričela že ob 9.30 uri. Dobili smo svojega šoferja, ki pa je bil hkrati tudi naš vodič, saj nas je v prvem pripeljal pred Halo komunalnega centra v Domžalah, ker je tam včasih igral košarko.

Zaradi zastojev na avtocesti smo prispeli ravno v pravem času, čeprav smo se zaradi tega morali odpovedati jutranji kavici, katero sem jim že prej v kombiju obljubila.

Pred pričetkom revije smo dobili vsak svojo vrečko z malico in spominki, sama pa sem preverila še, kje se bomo preoblekli in če je naša zgoščenka pri tonskem mojstru. Enkrat smo vadili samo še naš prihod na oder in že smo se morali preobleči v našo garderobo za nastop.

Letos smo bili oblečeni v naše prepoznavne črne komplete, v kombinaciji z zelenimi majicami in kapami. V dvorani smo čakali, da se prireditev začne. Pričelo se je s pozdravnim nagovorom predstavnice OŠ Roje, nato je sledil pozdravni nagovor župana občine Domžale in še pozdrav g. Tomaža Jereba, direktorja Zveze Sožitje.

S tem se je republiška glasbena revija »ZAPOJMO, ZAIGRAJMO, ZAPLEŠIMO« pričela s predstavitvami plesnih točk. Mi smo bili na vrsti enajsti in do takrat smo v dvorani pridno gledali in vsem nastopajočim namenili bučen aplavz.

Bližal se je čas našega nastopa in počasi smo odšli bližje k odru. Jani, Mitja, Aljaž, Vida, Rok in jaz, smo si izrekli še zadnje vzpodbudne besede pred nastopom, nato pa smo že slišali našo predstavitevno napoved. Ko smo prihajali na oder, so nam v dvorani bučno ploskali v pozdrav. Postavili smo se v krog in čakali, da slišimo letos nam znano melodijo UBILA SI DEL MENE. Brez najmanjše treme in brez napak smo odplesali našo plesno točko in bili zelo veseli nad navdušenjem v dvorani. Sledile so pohvale in čestitke za naš nastop.

Po končani reviji smo imeli še uro časa do kosila in zabave po kosilu, zato sem moje plesalce povabila na kavico, da se jim zahvalim za odlično predstavitev na glasbeni reviji. Ob kavici in vroči čokoladi smo uživali, se pogovarjali in smejali kot stari prijatelji. Počasi smo odšli na kosilo v Halo komunalnega centra, nato pa je sledila še zabava z ansamblom ČUKI. Naredili so res prijetno vzdušje in zabavo, tako da smo se vsi zabavali in uživali.

Odločili smo se, da se počasi vrnemo proti domu, saj nas je na poti domov čakalo še eno presenečenje...Dobili smo »žepnino« in zato sem se odločila, da jih presenetim s tistim, kar jim je vedno najljubše...TO, PIZZA!!! Ustavili smo se pri gostišču Furman in bili zelo presenečeni nad dobrodošlico in prijaznostjo zaposlenih. Gospod natak nar nas je presenetil s svojim humorjem in ustrežljivostjo, tako da smo se vsi od srca nasmejali. Pojedli smo eno družinsko pizzo, spili vsak svojo pijačo, nato smo se prijazno zahvalili in poslovili.

V poznih popoldanskih urah smo se vrnili nazaj v zavod in bili polni novih vtisov. V kombiju smo klepetali in si povedali veliko novih želja; kdo ve, mogoče se nam bodo pa uresničile...

Za nas naslov pesmi UBILA SI DEL MENE nikakor ne velja, saj se ne predamo kar tako...

MILENA OPRČKAL

